

שיעור קעו

מ"ע מט. קיח.

מצוה מט היא שצונו לעשות עבודת היום, כלומר כלל כל הקרבנות והידיין המתוקנין ביום צום כפור כדי שיכופר בהם כל העונות כמו שבא בכתוב, והיא העבודה הכתובה באחרי מות. והראיה על היות הכלל כלו מצוה אחת אמרם במסכת (יומא דף ס') כל מעשה יום הכפורים האמור על הסדר הקדים מעשה לחבירו לא עשה כלום. וכבר התבאר משפטי מצוה זו במסכת יומא. (אחרי מות, הלכות יוה"כ פ"ד):

מצוה קיח היא שצונו שיהיה כל מי שיהנה מן ההקדש מוסיף חומש, או אוכל קדש, כלומר אוכל תרומה בשגגה משלם מה שאכל או שעור מה שנהנה ותוספת חומש, והוא אמרו יתעלה ואת אשר חטא מן הקדש ישלם וחמישתיו, ואמרו גם כן ואיש כי יאכל קדש בשגגה וגו'. וכבר התבאר משפטי מצוה זו במסכת מעילה ובמסכת תרומה גם כן. (ויקרא אל משה, הלכות מעילה פ"א):